

Fiscoloog

Verlieslatende paardenfokkerij : hobby of beroepswerkzaamheid ?

Auteur(s): Stefaan Van Crombrugge

Editie: 1460 p. 11

Publicatiedatum: 20 januari 2016

Rechtbank/Hof: Gent

Datum van uitspraak: 08 september 2015

Wetboek: W.I.B. 92

Artikel: 49

Verlieslatende paardenfokkerij : hobby of beroepswerkzaamheid ?

Een echtpaar dat werkzaam is in de medische sector, houdt zich sedert het begin van de jaren negentig tevens bezig met ruitersport en met het fokken van paarden. De activiteit werd in 1997 ingeschreven in het handelsregister en er werd een BTW-nummer aangevraagd en toegekend. Tien jaar later zijn er 19 stallen, worden 12 tot 15 paarden gefokt en worden ook paarden van derden geherbergd en verzorgd. De activiteit is constant verlieslatend geweest. De Administratie heeft het beroepskarakter van de paardenfokkerij al die jaren aanvaard. Voor de aanslagjaren 2008 en 2009 aanvaardt zij het niet meer. De zaak komt voor het hof van beroep te Gent.

Onder een beroepswerkzaamheid moet worden verstaan, een geheel van verrichtingen die zich vaak genoeg voordoen en met elkaar verbonden zijn om een gewone voortgezette bezigheid uit te maken en die, vallend buiten de grenzen van het normaal beheer van een privévermogen, een beroepskarakter hebben. Naar de mening van het hof te Gent vereist een beroepswerkzaamheid ook dat winst wordt nagestreefd. Dat volgt o.m. uit de artikelen 23 en 24 WIB 1992. De beroepswerkzaamheid moet aanleiding geven tot beroepsinkomsten en tot winsten. Het verschil tussen deze beroepsinkomsten en de winsten zijn o.m. de beroepskosten. Ook artikel 49 WIB 1992 omvat voor de aftrekbaarheid van beroepskosten de essentiële voorwaarde dat die gericht moeten zijn op het verkrijgen of het behouden van beroepsinkomsten. Het al dan niet kwalificeren van een activiteit als een beroepswerkzaamheid is een feitelijke appreciatie.

Het hof te Gent is van oordeel dat er geen sprake kan zijn van een beroepswerkzaamheid, gelet op de volgende omstandigheden.

* Dat er 19 stallen zijn, is te verklaren door het feit dat dit aantal exact nodig was voor het aanmerken van de activiteit als een agrarische activiteit, wat toeliet de hoeve te verbouwen. De aanwezigheid van 19 stallen is dus niet duidelijk gericht op de exploitatie van een onderneming.

* Er waren maar een beperkt aantal geboorten van veulens en verkopen.

- * De belastingplichtigen genieten bij de federatie van de ruitersport geen naambekendheid. Ze maken ook geen reclame of publiciteit.
- * De omstandigheid dat de activiteit veel werk vereist, vormt geen voldoende bewijs dat de belastingplichtigen hierdoor op een duurzame wijze een economisch doel nastreven.
- * Het ontbreken van winsten sedert de inschrijving in het handelsregister vormt een belangrijk criterium. De Administratie heeft aanvaard dat gedurende een opstartfase verliezen werden geleden, hetgeen na 10 jaar niet langer verdedigbaar is.
- * Een jarenlange zelfde waardering van de paarden en de gebrekkige facturering wijzen bovendien niet op een betrouwbare en verifieerbare boekhouding, wat ook een belangrijk criterium is van de (ontbrekende) professionele organisatie van de activiteit.

Het hof besluit dat de paardenactiviteit er in casu niet daadwerkelijk op gericht is om winsten te behalen. Zelfs indien de belastingplichtigen de bedoeling hebben een beroepswerkzaamheid uit te oefenen, volstaat deze intentie op zich niet wanneer uit het geheel van de feiten en de context onmiskenbaar blijkt dat zij na een relevante respijtperiode niet in dit opzet slagen. Het vermoeden bestaat dat de belastingplichtigen alleen maar het stelselmatig verrekenen van de verliezen met hun andere belastbare inkomsten beoogden, om zo hun belastingen te verlagen.

Gent 8 september 2015